

vendig for EU's fremtid, når vi – som vi kommer til i den kommende tid – vil se, at meget omfattende ændringer skal gennemføres. Øget demokrati er igen afgørende for østudvidelsen.

Der bliver tale om en større effektivitet, og det er noget, vi har drøftet mange gange her i salen: Flere flertalsafgørelser i EU, stort set en afskaffelse af enstemmighedsprincippet. Det er klart, at jo flere lande, der er med i EU, jo sværere bliver det at træffe beslutninger med enstemmighed; det giver sig selv. Vi får også en mere effektiv Kommission og et krav om, at Kommissionen skal omorganisere sig inden år 2000. Der bliver altså større effektivitet, og det er nødvendigt, hvis EU skal være effektivt, også når de nye lande er kommet med.

Man indfører noget nyt som punkt 5: flere hastigheder. Jeg tror, at det punkt har været inspireret af gamle fodslæbere som Storbritannien og Danmark. I Danmark har vi forbeholdene og i Storbritannien har de haft problemer med den sociale dimension, det retlige samarbejde og nogle gange med forskningspolitikken. EU er blevet inspireret af de gamle fodslæbere, men jeg tror, at når man tager det med nu, er det også, fordi der kommer en række nye lande, og man endnu ikke er helt klar over, om de vil have nogle problemer med nogle af de udviklingsområder, man kunne tænke sig i EU. Flere hastigheder er altså også en forudsætning.

Der er en klar styrkelse af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik med større mulighed for kvalificerede flertalsafgørelser. Man indfører noget nyt med konstruktiv afståelse, hvorefter man som land kan afstå fra at deltage, men samtidig meddele, at man undlader at blokere for en beslutning. Man styrker også dette område ved at indføre Petersbergområdet, hvor man tager nogle nye emneområder ind, som gør både den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og også det, jeg har taget med som punkt 7 – den fælles forsvarspolitik – mere stærk og mere effektiv.

Forsvars- og udenrigspolitikken samt sikkerhedspolitikken er et emne, der er meget fokus på i denne tid i Europa. Det er klart, at de lande, der tidligere ingen indflydelse havde på deres egen ydre sikkerhed, har et særligt stort behov for at få det i dag, og derfor hænger østudvidelsen og den fælles udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik sammen. Vi er i den situation, at kun tre lande i første omgang blev optaget i NATO, og derfor er der et ekstraordinært behov for, at EU ud over at tilbyde øko-

nomisk samarbejde også kan tilbyde et politisk samarbejde på et så afgørende område som vores ydre sikkerhed. Her er styrkelsen af udenrigs- og sikkerhedspolitikken samt Vestunionens placering i Traktaten vigtige forudsætninger.

Punkt 8 er flygtningesamarbejdet, som blev drøftet lige før. Der er ikke nogen tvivl for Venstre om værdien af et styrket flygtningesamarbejde, hvor man altså vil gennemføre nogle fælles regler inden for de kommende 5 år, ligesom man i sin tid gjorde med det indre marked: Man satte en 5-års-grænse, og så besluttede man, at man skulle se at få reglerne på plads i løbet af de 5 år. Vi får en fælles flygtningepolitik i EU, hvor man også sorterer de flygtninge fra, der er falske, og halvdelen af dem, der kommer ind i Danmark i øjeblikket, er altså falske flygtninge. En fælles flygtningepolitik er også en nødvendighed, fordi det især er de nye ansøgerlande, som har problemer med mennesker, der flygter fra deres lande.

Set fra et dansk synspunkt vil det betyde to ting: for det første, at den gennemsnitlige flygtning i Europa får det bedre, fordi der fastlægges nogle minimumskrav, og jeg fatter ikke, at SF ikke støtter det område. For det andet vil den danske flygtningepolitik, som er meget løsere end de øvrige europæiske landes, blive strammet lidt op, så vi kan sikre os, at Danmark ikke bliver en indgangsport for alverdens flygtninge til de øvrige lande. Den gennemsnitlige flygtning får det bedre, men for Danmark vil det indebære en stramning, og derfor har jeg faktisk svært ved at forstå både højrefløjen og venstrefløjen i denne sag.

Som punkt 9 vil jeg nævne bekæmpelse og forebyggelse af kriminalitet. Det fortsætter som et mellemstatsligt samarbejde, men det fremgår helt klart af den nye Traktat, at der bliver større effektivitet også på dette område. Der bliver en mulighed for, at man kan lade konventioner eller noget, der svarer til konventioner, træde i kraft, når kun halvdelen af landene har ratificeret dem. Det har været et stort problem indtil videre, at man i EU har truffet nogle fornuftige beslutninger, men at der så har været nogle lande, som ikke har ratificeret, så tingene ikke er blevet ført ud i livet. Effektiviteten bliver klart styrket med de ændringer, der kommer, og Domstolen får både større kompetence til at afgøre tvistigheder og afprøve lovligheden af forskellige beslutninger.